

សកម្មភាព ៖ លេងប៉ាវជាមួយខ្លួនប្រាណ

ចិត្តចលកាព ៖ បំណិនចលនាធំ៖ ការហ្វឹកហាត់បង្កើនកម្លាំងនិងសម្របសម្រួលរវាងចលនាសាច់ដុំតូច និងសាច់ដុំធំ

ភាសាខ្មែរ ៖ ការស្តាប់ ការនិយាយ និងការយល់ន័យតាមរយៈការឆ្លើយតបនឹងការណែនាំ

គោលបំណង

ចិត្តចលកាព ៖ បំណិនសម្បទា៖ ប្រាប់បានពីវិធីដើរ លូន រត់ លោត ចុះនិងឡើង បោះ តោង ឡើង គប់របៀល បង្វិលខ្លួន រុញនិងទាញ ទៅតាមគោលដៅនិងចម្ងាយដែលបានកំណត់។

ភាសាខ្មែរ ៖ បំណិនសម្បទា៖ ប្រាប់ពីរបៀបលេង ឆ្លើយសំណួរ និងប្រាសយទាក់ទងជាមួយមិត្តភក្តិ និងគ្រូក្នុងពេលធ្វើសកម្មភាព

កម្រិតសិក្សា ៖ មធ្យមនិងខ្ពស់

រយៈពេល ៖ ៣០ នាទី

ឧបករណ៍ ៖ មិនមានសម្ភារទេ

ការរៀបចំ ៖ ត្រូវរៀនឱ្យចេះពីរបៀបប៉ាវនេះឱ្យបានច្បាស់ និងត្រូវបង្រៀនកុមារឱ្យបានច្បាស់ដែរ។

សេចក្តីណែនាំ ៖

1. គ្រូបង្ហាញរូបភាព ឬធ្វើការយកវិការដោយដៃ «ក្តាប់ កន្ត្រៃ លាត» ដើម្បីទាក់ទាញអារម្មណ៍កុមារ សួរកុមារពីរបៀបប៉ាវ សួរថាកុមារចេះប៉ាវអត់?
2. គ្រូអាចបង្ហាញឬបង្រៀនកុមារពីរបៀបប៉ាវជាមួយដៃឱ្យបានច្បាស់ជាមុនសិន
3. បន្ទាប់មក បង្រៀនកុមារឱ្យចេះប៉ាវជាមួយខ្លួនប្រាណបន្ថែមទៀត

4. បង្រៀន និងឱ្យកុមារធ្វើការវិភាគប៉ារ៉ាជាមួយខ្លួនប្រាណជាមួយគ្នា។ គ្រូបង្ហាញមុន កុមារធ្វើត្រាប់តាមក្រោយ
។

ក្តាប់ ៖

- កាយវិការ៖ កុមារឈរ ឬអង្គុយលុតជង្គង់ ចុះទាប រួចរុញខ្លួន និង អោបដៃទាំងពីរ បញ្ចូលគ្នា ឬអោបជង្គង់ (តំណាងឱ្យជុំថ្មដែលរឹង និងមូល)។

លាត ៖

- កាយវិការ៖ កុមារឈរ បើកជើងទាំងពីរឱ្យធំ លាតដៃទាំងពីរទៅសងខាង ឱ្យត្រង់ (តំណាងឱ្យផ្ទៃក្រដាសដែលលាតសន្ធឹងធំ)។

កន្ត្រៃ ៖

- កាយវិការ៖ កុមារឈរ ខ្វែងជើងទាំងពីរ ឬខ្វែងដៃទាំងពីរ ទៅមុខ (តំណាងឱ្យមុខកន្ត្រៃដែលខ្វែងគ្នាក្នុងការកាត់)។

5. ឱ្យកុមារ២នាក់ឡើងទៅលេងប៉ារ៉ាជាមួយខ្លួនប្រាណ

